

Addikció

2010 december 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Néhány évvel ezelőt sokat játszottam a World of Warcraft nevű játékkal. Rengeteg időmet elvette, de én mégis szerettem a magam módján: lekötött, érdekelt, újabb és újabb kihívásokat állított fel előttem. Havidíjat kell érte fizetni, de ez sosem zavart.

Kedvemre való volt a társaság, akikkel együtt kaszaboltuk, varázsoltuk, aprítottuk apró miszlikbe a szörnyek hordáit, és mindezeket túl nem csak többedmagammal, hanem egyedül is élvezetesek voltak azok a változatos tevékenységek, amelyek nyitva álltak előttem minden egyes belépésnél.

Hogy függ? voltam-e? Erre nem tudnék egyértelmű választ adni. Ha csupán a játékkal töltött, napi mennyiséget vennénk alapul, bizonyosan "igen" lenne a helyénvaló felelet. De én igazából sosem éreztem, hogy gondjaim támadnának abból, ha abba kéne hagynom. És mikor eljött az ideje a leállásnak, nem is haboztam egy pillanatig sem. A játék egy ponton túl már nem szórakozás, inkább egyfajta munka volt, rutin, kötelező feladatok sora, amelyek kezdtek rémesen unalmassá válni. Így aztán egy este (ami, egészen véletlenül egybeesett az aktuális, havi előfizetésem legutolsó napjával) véget vettem az egésznek.

Utána egy darabig azért még volt némi hiányérzetem. Ha úgy tetszik, elvonási tünetek; a lelkesedés, a nosztalgia, a hangulat iránti sóvárgás. De tudtam jól: ezek már akkor sem voltak meg, amikor még előfizető voltam, csak épp *másképp* éltem meg a hiányukat. Nem a játék iránt vágyakoztam, hanem azért az érzésért, ami a kezdeti időkben magával ragadott, és ami szép lassan kikopott belőlem. Talán az én hibám, talán a fejlesztések mentek el rossz irányba, mindenesetre ezen fölösleges dolog rágódni. Hónapok, évek teltek el anélkül, hogy egyáltalán eszembe jutott volna a játék, vagy az általa okozott élmények.

De a sors keze, valamint az ügyes marketingesek fondorlatai elől nehéz véglegesen megszökni!

Ugyanis a WOW legújabb kiegészítője december 7-én jelenik meg, és ehhez idomulva a régi, inaktív játékosoknak felajánlottak egy ingyenes hetet, hogy azok ismét kedvet kapjanak a programhoz, visszatérjen beléjük a lelkesedés, a nosztalgia, elragadja őket a hangulat. Korábban is volt már persze ilyen, de akkor fittyet hánytam az egészre. Ma viszont mégis úgy döntöttem, kihasználom az időt, és erre a hét napra adok egy újabb esélyt a Warcraft-nak.

Leginkább azért, hogy visszacsempéssze azt a régi varázst, amely egykoron arra készítetett, hogy minden nap újra és újra elindítsam a játékot.

De ez nem megy ilyen egyszer?en. A lelkesedés, a nosztalgia, hangulat ugyan vissza-visszatérhet egy szemvillanásra, de összességében nem érzek az ég világon semmit. Elmúlt, végérvényesen, visszavonhatatlanul. Vajon ez most jó, vagy rossz dolog? Azt jelenti, hogy teljesen kigyógyultam a függ?ségb?l, és ismét szabad vagyok? Vagy azt, hogy megint sivárabb, szegényebb, fakóbb lettem egy kicsit?

Tudja a fene!

Sztakó Balázs

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

